

Tactil

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Acum când vara toarce inutil
Fuiorul unui timp ce-i pe sfârșite,
Sub pasul meu molatic și tactil
Se-ntind aceleași pajiști înflorite.

Gălăgioși cocorii trec spre sud,
Văzduhul nesfârșit cumva-i reclamă,
Nu-i loc de cuib etern, pământul ud
E-un paradis uitat... De ce ți-e teamă

C-un pas să te apropii dacă știi
Că fără tine-s oarbă? Hai, degrabă,
Cu cât ești mai aproape-mi voi dori
Să te rostesc silabă cu silabă.

- Își pune vara lungul pardesiu
Și în bagaje păsări călătoare,
În urmă lasă cerul plumburiu
Plecând pe fugă, parcă vrea să zboare.

Noi vom rămâne iarăși, printre ploi,
Gustând din mustul dulce stors în vie,
Ne-o prinde luna-n brațe pe-amândoi
Să ne transforme noaptea-n poezie,

Și-atunci când simt că sunt pătruns de ger
Împart pământul tot în jumătate,
Eu nord, tu sud și-o graniță de cer...
Dar fără tine toamna nu se poate.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș